

NOVÉNA K SEDEMBOLESTNEJ PANNE MÁRII PATRÓNKE

SLOVENSKA

Prvá Časť: Meditácie na každý deň novény

Prvý deň

Od tej chvíle...

„Hľa, tvoj syn!“

Keď tieto tri slová vyšli z úst umierajúceho Pána Ježiša, Srdce jeho Matky vyslovilo znovu „FIAT“. Ona už dávno vedela, že toto je posledné pranie Pána Ježiša, preto hneď, ba už dávno dala naň svoj súhlas. Akú odpoveď majú dať na tieto slová ľudia, ktorých pod krížom zastupoval sv. Ján? Bud'me vďační milovanému učeníkovi za ochotnú, jednoduchú, bezslovnú odpoveď, vyjadrenú prejavom synovskej lásky, ktorú sám uvádza vo svojom evanjeliu slovami: „A od tej chvíle vzal si ju ten učeník k sebe“. Vziať si ťa k sebe, tak ako to urobil sv. Ján... Ukryť ťa do mojej duše!... Po tomto túžime Matička moja! Chcem, aby sa moje srdce stalo tvojím príbytkom! Ježiš dotrpel... Jeho telo odpočívalo v novom hrobe, zabalené v plachte a pomazané drahými masťami.

Josef a Nikodém privalili náhrobný kameň. Tma sa pomaly rozplývala, zapadajúce slnko, prvého Veľkého piatku vysielalo svoje posledné šikmo dopadajúce lúče na biele terasy a tmavé olivovníky. Matička, už treba odísť! Vidíš dobre, že nemáš čo robiť na tomto opustenom vršku pri šibeniciach, z ktorých sňali obeť. Pre Ježiša sa skončilo všetko, tak ako pre teba... Jeho utrpenie... tvoje spoluutrpenie... Všetko je skončené... Pozri!

Ján ti ponúka svoje mladícke ramená... opri sa o neho, aby si mohla zastúpiť! ... Hľadá na teba očami, ktoré už nevedia plakať lebo od včera večera preliali príliš mnoho slz! Opri sa oň! Odteraz sa bude on starať o teba. Dopraj mu tej radosti! Odteraz on je tvojím synom. Tak si to žiadal tvoj zomierajúci Syn! Ty si prijala túto bolestnú zámenu... Trochu si bola na ňu aj pripravená. – Slová „Ecce, Mater tua...“, ktoré vyšli z úst spálených horúčkou a smädcom, už len úradne potvrdili tvoje materstvo.

Ježiš ti už dávno rozprával o svojej Cirkvi... O jej údoch, o každom z nás, o Jánovi, o mne, áno aj o mne...! Tvoje srdce nám patrilo už dávno, o tom niet pochyby. No skôr, ako by bol odovzdal Ježiš svoju dušu do Otcových rúk, zveril všetkých nás tebe, ako Matke.

A my sme sa tak stali navždy, ó, sladká Panna Mária, podľa posledného Ježišovho prania tvojimi dieťkami. Ján zastupoval nás, mňa. – On vzal Pannu Máriu k sebe hneď, ako mu bola daná za Matku. Evanjelium to dôrazne pripomína: a od tej chvíle... od tragickej chvíle prvého úvodného zasvätenia prvého dieťaťa Panny Márie... Od tej chvíle... Matička, ty si sa dala odvieť do skromného Jánovho domčeka, ktorý ti on ochotne ponúkol. Jeho domov bude od teraz aj tvojím domovom, zhromaždiskom apoštolov a rodiacej sa Cirkvi, lebo tam, kde sa dostaneš ty, všetko sa stáva veľkým, aby mohlo prijať Ježiša, ktorého prinášaš so sebou... všetko sa musí upraviť, okrášliť, aby sa ho stalo hodným.

Sám Ježiš vyvolil pre teba Jánov dom preto, že bol jednoduchý a chudobný a že tento jeho učeník bol čistý a úprimný vo svojej láske k tebe. Vedel, že u neho budeš sa cítiť naozaj doma. –

Matička moja, moje životné dejiny sú tie isté, ako životné dejiny sv. Jána. Uvažovala som už dávno o tom. Aj ja som sa ti slávnostne oddala. Stala som sa tvojím dieťaťom. Odriekala som vtedy aj zvláštne zasvätenie. Ním som sa ti oddala so svojou dušou i telom.

Ty si schválila tento môj, celkom dobrovoľne v úprimnosti srdca vykonaný úkon. Schválila si ho, lebo pri ňom ti Ježiš znovu zopakoval: „Hľa, tvoje dieťa!“

Pamätáš sa ešte na tento deň? Oslavujem ho každý rok, v dôvernom spojení s ňou, s Matkou? Dala som vážny, úplný súhlas k tomu, aby si sa stala mojou Matkou? Nebolo moje

oddanie sa tebe len prechodnou radosťou, rýchlo vädnúcim kvetom? Mala som ťa od toho dňa naozaj u seba? Voviedla som ťa do svojho srdca? Aby som žila v dôvernom styku s tebou? Takýto kontakt s tebou zmení odrazu všetko... Duši sa odkryjú nádherné horizonty tak, ako tomu, čo vystupuje do veľkých výšok... Matička moja, aj ja ti otváram svoj domček. Chcem ťa vziať k sebe tak, ako ťa vzal sv. Ján. Pozri! Dvere sú dokorán otvorené! Čakám ťa s radosťou! Príď! Veď mi máš veľmi mnoho povedať, veľmi mnohému naučiť! Ukážem ti všetky kútiky svojho domčeka. –

Prived' so sebou prosím ťa, aj svojho Syna. Veď viem dobre, že tam, kde ty prichádzaš, a tým skôr tam, kde ty bývaš, tebe oddané duše spoja sa s ním navždy!

Nasledujú modlitby novény. (sú na konci)

Druhý deň

Panna Mária mi prináša ošklivosť pred hriechom.

Ako sa zmenil život sv. Jána po príchode Matky Ježiša do jeho domu?

Sv. Ján jej odovzdal kľúč a zveril jej celé vedenie domu. Chcel, aby sa cítila naozaj doma, aby sa cítila dobre, aby sa stala paňou domu. Jej najmenšie túžby považoval za rozkazy. Chcel, aby sa stala nežne milovanou Matkou, prítomnosť ktorej sa stáva nevýslovnou radosťou srdca.

Pre teba, dieťa Panny Márie – vziať si ju k sebe – znamená prežívať svoje oddanie sa. Nazdávaš sa, že je to len nábožná myšlienka? Nie! To je skutočnosť. Skutočnosť, ktorá závisí od tvojej pozornosti, od tvojich túžob... od tvojej čistoty a detinskej lásky. Vezmi ju k sebe. Urob jej malý oltárik!

Nos stále jej medailu! Ruženec! Pripravuj sa na jej sviatky a pouč o nich aj tých, s ktorými prichádzaš do styku. Toto je však len vonkajší prejav! Ty ju môžeš a máš aj iným, dôvernejším spôsobom, zasvätiť do svojho života!

Ona čaká len na tvoju láskou preniknutú výzvu, na tvoju láskyplnú bedlivosť...

Predovšetkým však musíš odstrániť zo svojho života všetko, čo by ju mohlo oddialiť od teba... Veď to je otázkou slušnosti. Nepozveme si niekoho k sebe preto, aby sme jeho prítomnosti robili niečo, čo sa mu nepáči! Čo zaráža jeho pohľad...

Či nenájde nebeská Matička pri podrobnej prehliadke tvojho domu niečo, čo zarazí jej pohľad? Prezeraj spolu s ňou a pýtaj sa jej, čo si myslí o knihe, ktorú si nechala otvorenú na stole, alebo v spálni... o tvojom obleku... o mimoriadnej sympatii, ktorá ti škodí... o spoločnosti, do ktorej musíš sama ísť bez nej... O tajne pripravenej pomste... Ona nemôže bývať u teba spolu s hriechom! Hriech vyháňa z tvojej duše Krista, teda aj ju... Keď páchaš hriech, pohrdaš jej láskou. Ak chceš vziať Pannu Máriu k sebe, musíš sa bezpodmienečne zrieknuť hriechu, hlavne dobrovoľného hriechu! Nehovor ľahkomyselne ani o hriechoch všedných! Panna Mária y ťa nechápala... Uprela by na teba bolesťou dojatý pohľad... Veď aj za naše všedné hriechy, ktorých sa my tak ľahko dopúšťame, ktoré nevelmi ľutujeme, zadostučinil jej Syn vlastnou krvou. Za ne bol bičovaný, trním korunovaný... Za ne trpel smrteľný boj...

Pros ju, keď príde k tebe, aby ťa naučila chápať toto všetko. Čím ochotnejšie a rozhodnejšie sa zriekaš dobrovoľného hriechu, čím väčšiu cenu budeš pripisovať sv. spovedi a rozhršeni, tým viac budeš cítiť prítomnosť Panny Márie. Ju priťahuje čistota duše, lebo čistota duše samozrejme predpokladá prítomnosť jej Syna.

Ona ju dá pociťovať ešte mocnejšie. Dá nám sily, povzniesť sa nad všetky slabosti... naučí nás chodiť po blate a nezašpiniť sa...

Nasledujú modlitby novény.

Tretí deň

Panna Mária ma učí mlčať.

V duchu si predstavujem, že keď si milovaný učeník priviedol Pannu Máriu do svojho domu, zavrel dvere na svojom domčeku, aby mohla bývať v tichu.

Ján ju dobre poznal. Vedel dobre, že život Ježišovej Matky, prežitý v utiahnutosti a v mlčaní, musí sa zakončiť ďaleko od hluku ľudských slov. V evanjeliu je zaznamenané len málo jej slov. Nie azda preto, že by nebola viac povedala. Sám Boh povolil, aby evanjelisti boli takí struční...

Chcel nám tým dokázať, že tá, ktorá nosila Ježiša vo svojom srdci, sa učila len mlčať. Nech nás to neprekvapuje, keď chcú ľudia vzdať hrdinovi najväčšiu česť, nechajú reči a oslavu a uctia „minútovým tichom“ tých, ktorých chváliť nie je schopná ľudská reč. Majster! Aké dôležité je mlčanie, keď v jeho tóni pripravuješ všetko veľké. Obklopil si ním žiarivo aj život svojej Matky, tej, ktorá mala žiarou svojich lúčov osvetľovať tisícky duší, spiacich v temnotách, alebo okúzliť tie, ktoré dychtia po svetle. A ty, Ježišu, ty si mlčal cez tridsať rokov. Mlčal si často cez svoj verejný život a mlčal si aj pred Pilátom...

V Eucharistii si už 21 storočí a budeš dokonca rokov mlčiacim Bohom. Mlčiacou Hostiu. Aké miesto zaberá mlčanie v mojom živote? Zaberá aspoň nejaké. Viem mlčať aspoň v určité hodiny? ... Neponáram sa do víru slov, zbytočných starostí, do horúčkovitého vrenia?

Či nezmizne vo mne všetko dobré tak, ako príjemná vôňa z nádoby, pretože nádoba nie je nikdy zatvorená? A predsa som už neraz vychutnávala tieto pravé hlboké duchovné zotavenia, v ktorých si moja duša odpočinie a sa obohatí a ktoré veľmi potrebuje. Takými sú moje duchovné cvičenia, rekolekcie, moje vďačiny rozjímania...

Len v takýchto chvíľach, keď všetko utíchlo vôkol mňa, pochopila som jasne cenu môjho krstu, môjho príslušenstva ku Kristovi, oddania sa Panne Márii, cenu sebazaprenia, modlitby, slz preliatych za dušu, ktorá je v nebezpečí.

Tomuto všetkému možno porozumieť len v tichosti, ďaleko od hluku, keď mlčanie dosiahne celú svoju moc a keď môže vo mne hovoriť Pán Boh...

Panna Mlčanlivá! Chcem si ťa nechať vo svojom domčeku. Zatvor ty sama na ňom dvere, pomôž mi uzobrať sa na duchu a prežívať plne môj život. Matička moja, zachovaj vo mne Pána Ježiša! Zahal ho mojím bielučkým závojom tak, ako si ho kedysi zahalila v Betleheme, svoje Božské Pachoľa!

Zahal ho tak, ako zahaluje kňaz Cibórium, ktoré zahaluje drahocenný poklad a ako zahaluje záclonkou dvierka tabernákula.

Nasledujú modlitby novény.

Štvrtý deň

Panna Mária mi pomáha osvojiť si ducha chudoby.

Keď vidím, Matička, tvoje sochy bohato okrášlené, ozdobené kvetmi a osvetlené; keď vidím obrazy vynikajúcich maliarov, na ktorých si nádherne oblečená v hodvábe a čipkách, musím sa na chvíľu duševne ponamáhať, aby som si ťa predstavil v takom prostredí, v akom si skutočne žila... Musím si predstaviť Betlehem s dokonalou chudobou a nepokrytou zemou, s nevymalovanými stenami, s prievanom, maštalným vzduchom.

A myslím si, aké nepravdivé sú obrazy umelcov, ktorí ozdobili zlatom tvoj belasý plášť, obklopili žiarivým jasom tvoje nemluvňa, tak, že pre ne nevidno jasle, ani slamu. To sú dovolené náboženské výmysly! Veď ty si naša Kráľovná a tvoji služobníci chcú zachádzať s tebou, ako so svojou najvyššou Paňou! Viem však dobre, že Betlehem nebol taký...

Nebol taký ani Egypt, ani Nazaret... Matička naša! Pán Boh ťa postavil do tvrdej školy chudoby! Dal ti zdieľať tvrdý údel tých, čo musia každý deň ťažko pracovať, aby si zarobili na každodenný chlieb... Bez práce sv. Jozefa a bez tvojej, by Božské dieťa nemohlo vyžiť. Vaše polozenie bolo naozaj ťažké! Jeho nepredvídaná cesta do Betlehema s viacdnovou prestávkou a cestovnými trovami vážne zaťažilo vašu skromnú peňaženku... Pri pohľade na vás, mali ľudia dojem, že ste naozaj chudobná robotnícka rodina, ktorej peňaženka je skromne prázdna, preto majitelia nocľahárne dali prednosť bohatším zákazníkom. – Neskôršie ťa zasa sledujem na ceste do vyhnanstva. Cesta... Ó, poznáme ju dobre... Evakuovanie do neznáma. Ľudia bez prístrešia, ktorí sú nútení žobovať o chlieb a spať pod holým nebom. Na krásne maľovaných obrázkoch som videl veľké palmy skláňať sa pri vašom prechode a ponúkať vám bohaté plody... krásnych anjelov, prinášať pokrm, aby ste nemuseli poznať ťažkosti, spojené so zásobovaním tak, ako ich poznáme my...

Nábožné vymysleniny, na ktoré musím chytrou zabúdať. Musím si skôr myslieť, že tvoj Syn, ktorý neskôršie nasýtil celé zástupy, bol skúpy na zázraky, keď išlo o teba. Raz vyhlásil chudobných za blahoslavených.

On, ktorý si vyvolil chudobu, preto chcel, aby si ty, Panna Požehnaná, bola v prvom rade týchto blahoslavených.

On si nemal kam hlavu skloniť... Preto chcel aby si sa v poslednej chvíli obrátila na neznámych ľudí a od nich prosila drahú masť na jeho telo, ktoré mali uložiť do požičaného hrobu.

Chcel, o tom niet pochyby, aby si ty pocítila uponíženie a bolesť chudoby, aby si sa ty podobala jemu, najväčšiemu bedárovi, ktorý sa narodil na slame v úplnej opustenosti a zomrel na kríži, olúpený o všetko, aj o šaty, ktoré si mu ty vlastnoručne utkala...

Ja som sa neraz žalovala, že si musím prácou vlastných rúk zarábať na živobytie... závidela som tým, čo majú ľahký život, tým čo neskoro vstávajú a trávajú bezcenné dni, život, v ktorom niet miesto pre Teba... A predsa, moja každodenná práca, starosť o mojich príbuzných, tvrdý každodenný život, zriekanie mi dáva právo na bývanie v Nazarete, na bývanie s tebou. Matička, viem že bohatstvo sa stáva škodlivým len vtedy, keď sa ho príliš pridriavame, a že chudoba sa stáva čnosťou len vtedy, keď ju milujeme. Duch chudoby, ktorý blahorečil tvoj Syn, nie je len zriekanie sa prepychu, zdravia, bohatstva, nezávislosti – on vyžaduje hlavne zriekanie egoizmu, pýchy, skrytej tížiadostivosti...

Matička, ty si sa vedela zriekať všetkého, daj mi pochopiť toto oslobodenie sa od seba samej!

Zatiaľ, čo budeš bývať v mojom domčeku, nauč ma prosím uspokojiť sa s tým, ktorý sýti chudobných duchom a ktorý sa v biednom Betleheme stal navždy твоjim bohatstvom. Amen.

Nasledujú modlitby novény.

Piaty deň

Panna Mária mi prináša svetlo

Svetlo?... Kto by ho nemal rád? Bože môj, aj ty si mu dal prednosť, lebo ono vyšlo prvé z tvojich stvoriteľských rúk... „V prvý deň stvoril Boh svetlo“... Je to krásna stať Svätého písma. Celkom unášala moju detskú predstavivosť... Slová pozlátané slnkom, prekypujúce životom sa mocne rozozvučia v mojej pamäti v smutných chvíľach, kedy treba zatemňovať svetlo a hľadať dvere tápajúc po tme, zariadenej civilnou obranou...!

Matička, aj ty máš iste rada, a celkom iste, Svetlo! Celkom iste ho máš rada, lebo keď si ožiarila jasným svetlom Masabielsku jaskyňu... Tak si ju ožiarila (jasný svetlom), že podľa výpovede malej Bernadetty, ťa prechádzal jasný oblak... Sestra Katarína Laboure, ožiarená

jasom tvojich lúčov, rozpráva, že tvoj odchod bol ako zhasínajúce svetlo... Ty si naozaj Pannou žiarivou! Autor knihy Zjavení píše o tebe ako: „o žene odetej v slnce, ktorá má pod nohami mesiac a na hlave veniec z dvanástich hviezd.“... Viditeľné svetlo, ktoré pripomína svetlo neviditeľné. Svetlo, ktoré vychádza z Boha, pôvodcu Svetla... Dostávaš ho, aby si ho rozlievala do duší... Svetlo! Sú však aj také duše, ktoré sa boja svetla. Sú to nočný vtáci, nemôžu zničiť slnečné svetlo, alebo slepé ryby, ktoré plávajú popri nádherných morských rastlinách a nevidia nič! Také duše si dobrovoľne zatvárajú oči, aby nevideli oslepujúcu pravdu... Snažia sa žiť tak, ako keby Svetlo sveta, Kristus, nebol nič učil... Snažia sa zahaliť klamným svetlom istoty všetko, čo by mohlo odsúdiť ich konanie.

Panna Mária, Panna s lúčmi, vnes do môjho života veľa svetla, ktoré osvecuje každého človeka, prichádzajúceho na svet! Ty si tajomnou, vždy horiacou lampou, ktorá vysielala večné svetlo, zrkadlom, ktoré ho neustále odráža.

Prosím ťa, osviet' ma!

OSVIEŤ:...

Prachom pokryté záhyby svedomia, príliš povolného..., odpustené chyby, dôkaz Božieho milosrdenstva, zlé sklony, aby som ich lepšie poznala a vrúcne sa rozhodla bojovať proti nim. Daj mi pochopiť, že hriech plodí tmu, že zdravo budem usudzovať len vtedy, keď budem čistá! – Osviet'... moju často klátiacu vieru, ktorú aj celkom mala vec oslabí; pochybnosti, ktoré by sa chceli udomáčniť vo mne a rozsievať blud a zármutok... Slabú dôveru, ktorú udalosti mnoho ráz zatemnia...

OSVIEŤ:...

Celý môj život s jeho bojmi a ťažkosťami, rozptýl' mračná ľudských ohľadov, ktoré mi tak často zahaľujú pravé svetlo...

Časté sv. spovede, ktoré by boli pre mňa prameňom svetla, keby som vážnejšie pristupovala na vyznane svojich vín...

Sv. prijímanie, ktoré mi pod spôsobom HOSTIE prináša nestvorené svetlo toho, s ktorým nemožno chodiť po tmách...

OSVIEŤ:...

Moju cestu, aby som nezblúdila na priečných chodníkoch...

Matička, ty poznáš cestu, po ktorej mám kráčať. Poznáš tajomstvo môjho povolania, vidíš jasne, aké plány má Pán Boh so mnou, akú dokonalosť a aký stupeň slávy mám dosiahnuť...

Stoj, prosím ťa, na všetkých úsekoch, na všetkých zákrutách mojej cesty.

OSVIEŤ:...

Konečne tmu, ktorá ma obklopuje, osviet' zvodné útoky na moju vieru, čistotu, na všetko, čo mi je drahé; tmu, ktorá mi nedovolí v najtuhšej búrke poznať MAJSTRA, prichádzajúceho ku mne.

Panna Mária, Panna s lúčmi! Vrhni svoje svetlo aj na náš úbohý svet, lebo ho veľmi potrebuje. Zaúčinkuj svojim jemným spôsobom vlastným len tebe na duše mnohých chorých, ktorých bolesť celkom zronila...

Ty ich neopustíš, ale vyprosíš im svetlo poznania. Pomaly... postupne...

Budeš pôsobiť, ako ranné zore, oznamujúce príchod Pána, príchod slnka... Ostaň u mňa, prosím ťa. Vedomie, že ťa mám mi bude zabezpečou radosti! Nech tvoje materské oči hľadajú na mňa stále a sprevádzajú ma všade! V žiari tvojho pohľadu, tebou podporovaná, sa naučím celkom isto chodiť ako dieťa svetla

Nasledujú modlitby novény.

Šiesty deň

Prítomnosť Panny Márie mi prináša radosť

Matička Moja! Náboženský stredovek rozjímal mnoho o твоjich radoostiach. Skôr, ako zapojil do Ruženca tvoje bolesti, spieval na tvoju slávu len o твоjich radoostiach. A tieto sú väčšie, ako akákoľvek radosť ľudí na zemi.

Tvoje radosťi sú najopravdivejšie, najčistejšie, najhlbšie. Nič ich nemôže oslabiť, zničiť. Tvojim poslaním, Matička moja, je celkom iste to, aby si ma naučila pravej radoosti. Aby si ma naučila s tebou ustavične prežívať „ALELUJA“.

Poznala si predovšetkým radosť z viery. K tej ti blahoželala tvoja príbuzná Alžbeta slovami: „Blahoslavená si, že si uverila!“ Teda, aj určitá nevedomosť môže byť preniknutá najúprimnejšou radoosťou. Nevedomosť, ktorá nás učí spokojne prijímať tajomstvo, oddať sa celou dušou tomu, ktorý na zemi odchyľuje pred nami len celkom nepatrne závoj a dáva nám poznať malilinký kúsok neba... Svetlo v našich tmách...

Odpoveď na vaše nespokojné otázky...

Veriť Bohu...

Prijímať jeho mlčanie, jeho vyčkávanie... Veriť, „šialeno“ veriť, že on myslí na nás, že počúva naše modlitby.

Matička milá, daj mi poznať z viery prameniaca blaženosť, hlavne v terajších nepokojoch! Nauč ma pokojne prijímať tajomstvá! Nauč ma uspokojiť sa s VERÍM... i v tragickom čase, aký prežívame a opakovať ho stále s radoosťou!

Ak jediným zármutkom tu na zemi je, že nie sme svätí, aká musela byť tvoja radosť!... Matička, kráľovná všetkých svätých! Byť svätým! Vlastniť Pána Boha, žiť z neho! Tešiť sa, že sme jeho vlastníctvom, že patríme jemu!

A kto mu patril viac ako ty?

Radosť, o ktorej spievali anjeli na hviezdnom nebi v Betleheme, bola naozaj tvojou radoosťou. Nik ťa nemohol pripraviť o ňu. Od požehnaného okamihu vtelenia sa ešte zväčšila a mocne prerazila navonok v „MAGNIFIKÁTE“ v tom nádhernom speve radoosti. Zdá sa, že si ju už nemohla udržať vo svojom mladom 15 ročnom Srdci, ktoré bolo tak preplnené, ako mladý púčik miazgou a prerazila navonok tak mocne, že Alžbeta bola ňou celá prežiaraná a dieťa v jej živote zaplesalo...

Myslím s rozochvením aj na tvoje materské radosťi, na božské i ľudské radosťi Vianoc... Na nevýslovné radosťi útulného nazaretského domčeka... Ich prameňom bol Pán Ježiš. Jeho prítomnosť, jeho vlastníctvo. On žije so svojou milosťou aj v mojom srdci, v mojej duši... Skutočne prichádza ku mne vo sv. prijímaní. Aký je však môj duchovný život v porovnaní s твоjím, Matička!? Musí sa ešte celkom iste rozvíjať - tak, ako sa rozvíja tvoja - v tóni kríža tvojoho Syna, v tajomstve bolestného vykúpenia. Toto je však len prostriedkom, nie je cieľom môjho kresťanského života.

Bolesť, utrpenie pomíne... Ani Veľký Piatok netrval viac ako 24 hodín. Jeho tam zachvátili žiarivé veľkonočné zore.

Mojím cieľom je blaženosť, ktorú nám pripomína sv. Cirkev, keď pri vynášaní rakvy z kostola spieva: „Do raja večného..“, usiluje sa usušiť nám slzy a usmerniť nás na nebo a jeho nevýslovné radosťi. Preniká táto kresťanská radosť celý môj život, odráža sa na mojej tvári? Nepatrím medzi tých mrzutých, pesimistických kresťanov, ktorí vôbec nebudia v iných túžbu po kresťanstve?

Nie som pošmúrna, ako zaprášené maľované okná na veľkých katedrálach v daždivý deň? Prechádzať medzi ľuďmi s jasným svetlom nadprirodzenej radoosti má byť najmocnejšou obranou mojej viery!

Matička! Nauč ma to chápať! Naučila si tomu mnohých svätých, ktorí získavali svojich bratov milým spokojným úsmevom, svojim úprimným stykom s Bohom radosti", o ktorom často hovorieval sv. František Saleský - Radosť z vlastníctva Pána Ježiša a lásky k nemu sa vyrovnáva radosti i z jeho rozdávaní -. Matička, ty si jasala touto radosťou, keď si sa ponáhľala cez hory, aby si spôsobila radosť Alžbete svojou láskyplnou službou. Myslím, že niet väčšej radosti, ako rozdávať sa úplne, bez vypočítavosti, bez výhrad. A pýtam sa sama seba, či príčinou toľkých smutných a morózných životov nie je v prvom rade egoizmus, či zameranie na seba, zbožňovanie vlastného „ja“.

Matička, teba sv. Cirkev vzýva ako „Príčinu našej radosti"! Buď, prosím ťa, aj príčinou mojej radosti každý deň! Naplň, prenikni moju dušu opravdivou, kresťanskou radosťou, jasotom, ktorý neoslabí žiadna bolesť! Buď „Príčinou mojej radosti" pri každodennej práci, radostne prijímanej. Vo chvíľach drobných radostí, aby som ich vedela vidieť a poznávať. Buď „Príčinou mojej radosti" dnes, zajtra, stále, ale hlavne v deň, kedy ma vovedieš do večnej radosti. Amen.

Nasledujú modlitby novény.

Siedmy deň

Panna Mária mi prináša ochotu k službám

Matička, dovoľ i dnes vklízať do tvojej malej, tichej izbičky, ktorú zaplavil súmrak. Vretno ti vypadlo z ruky, tvoja duša sa skláňa a čaká... Pán je už veľmi blízko! Zrazu vnikla do izbičky nadzemná žiara. Anjel sklonený nad teba, pozdraví ťa ako milostiplnú a vloží do tvojich zopätých rúk Spásu celého sveta... Ty si mala jedinou odpoveď: „Hľa služobnica Pána". Byť služobnica, slúžiť. - To bolo jediným úmyslom tvojho života. Aj tvoj Syn raz vyhlásil, že neprišiel, aby mu posluhovali, ale aby on slúžil iným. Stal sa otrokom, služobníkom. S ním, vteleným v tebe, budeš aj ty odteraz slúžiť Otcovi a všetkým ľuďom, hriešnikom, trpiacim, malým...

Anjelská postava musela pomaly zmiznúť, opustiť zem... Všetko sa udialo vo všedný závoj dňa... V izbičke bolo znova vidieť mlynček, stoličky, hlinené lampy, tak, ako predtým. Nad všetkým sa však znášala posvätná vôňa tymianu... Vznešená návšteva sa skončila. No medzi týmito jednoduchými nástrojmi, ktoré budeš Matička používať ďalej, ako služobnica, ostal s tebou Pán Ježiš. Rada by som ťa zblízka pozorovať pri tvojej službe, aby som odhalila jej krásu, zmysel a dôležitosť.

Tvoja služba je taká jednoduchá, že naše nejednoduché duše ťa ťažko pochopia jej zmysel... Pokúsím sa predať... Slúžiš malému Ježišovi. On potrebuje neustále tvoje drobné služby: perieš mu plieničky, kŕmiš ho... spievaš dojímavú uspávanku. Na ceste do vyhnanstva sa usiluješ zmierniť nepohodlie cesty... Potom ťa vidím v uzučkom, nepohodlnom nazaretskom domku otáčať ručným mlynčekom a zasa, keď ideš ku studni s krčahom po vodu... Keď Pán Ježiš hovoril neskoršie o žene, ktorá dáva kvas do cesta a vymeriava múku; o žene ktorá vymetá dom, aby našla stratenú drachmu, myslel celkom iste na teba, Nazaretskú pannu... Bol svedkom tvojej tridsaťročnej neúnavnej služby. Aj sv. Jozefovi si musela opravovať pri práci zodrané šaty a pripravovať mu pokrm. Bola si jednoduchou „tesárovou ženou". Všetky domáce práce si si musela vykonávať sama. Ony vyplňali tvoje dni. –

Matička moja, videla som aj také obrázky, na ktorých ťa predstavujú s rukami založenými na krásne zriasenom závoji, s pohľadom, upretým do diaľky, zatiaľ čo anjeli, ktorí sa do týchto vecí málo rozumejú, ti pripravujú obed a kolíšu tvoje božské Diet'a.

Nie! Nie! Skutočný Nazaret nebol taký, akým ho predstavujú tieto výmysly maliarov! ...Ty si celkom iste nepodala anjelom ani svoj prútený kôš, ani vlnu, priviazanú na praslici.

Matička, ty si do týchto tvrdých a drsných prác služobnice žiarlivo ukryla svoju veľkú svätosť a radosť z toho, že môžeš slúžiť Pánovi.

Matička, aké nové svetlo vrháš na môj život! Keby si bola robila na zemi veľké veci, keby z tvojich šikovných rúk vyšli umelecké diela, keby tvoja služba spočívala v čistom, ustavičnom nazeraní na veci neviditeľného svetla, nechápali by sme ťa tak dobre.

Tvoj život sa však veľmi podobá môjmu a ja sa preto veľmi dobre cítim v tvojej blízkosti. V kuchyni, kde sa trápim, aby som pripravila mojím radosť. Slúžim s tebou Matička. Pri šití myslím na tvoje prsty, ktoré zhotovili nezošívané rúcho a slúžim s tebou Matička. Nauč ma poznať pravý zmysel služby, daj i hlbokú a stálu vôľu slúžiť Pánovi, nech si on prejaví vôľu akokoľvek!

Slúžiť, ako si slúžila ty! – Na každý prejav Božej vôle povedať veľkodušne „áno“. Slúžiť, ako si slúžila ty. – Uspokojiť sa s ukrytou podradnou prácou. Slúžiť ako si slúžila ty v mojom pracovnom kruhu... Vo dne v noci, aby som bola služobnicou Pána.

Nasledujú modlitby novény.

Ôsmy deň

Panna Mária ma učí vernosti

Duša, ktorá stále vedome súhlasí s Božou vôľou má dokonalú lásku. (P.Pius) Matička moja, ty si robila tak cez celý svoj život. Bola si verná prvotnej milosti svojho nepoškvrneného počatia. Verná svojmu „Fiat“, ktoré si vyriekla pri zvestovaní. Cez celý svoj život si s veľkou láskou plnila každý prejav Božej vôle. Verne si spolupracovala s milosťou vo chvíľach šťastných i bolestných. V Betleheme, ktorý bol prepĺnený božskou radosťou, v Nazarete, kde si žila celkom jednoducho, ako aj na Kalvárii, kde si ukrutne trpela... Celý tvoj život možno vyjadriť slovíčkom: „Vernosť“.

Matička, ťažko mi je myslieť si, že pravá svätosť netróni v hmlách a nadoblačných výškach, že najčastejšie je celkom skrytá, neznáma.

Vidíš, dokiaľ si ty neprišla ku mne, myslela som celkom ináč. Rada som si predstavovala svätosť, ako krásne vystrúhanú báseň s krásne znejúcimi strofami, veršami...

A ty mi vravíš, že ona je najčastejšie písaná obyčajnou prózou... Pozostáva z celkom nepatrných vecí. Akokoľvek z blízka pozerám na tvoj život, nenachádzam v ňom žiaden zázrak, nijaký obdivuhodný čin. Je však v ňom mnoho jednotvárnosti, mnoho mlčania, utrpenia, práce... Usiluješ sa udržať čisto domácnosť sv. Jozefa, pečieš chlieb, nosíš vodu zo studne, upratuješ...

V tejto všednosti tvojho života, Matička, objavujem však zlatú niť tvojho „Fiat“, stálu vernosť, ktorá sa usiluje dať Pánovi každú chvíľu viac slávy i viac lásky... Cvičením sa v týchto dobrých skutkoch si sa pripravovala na „STABAT“ pod krížom... Či budem schopná cvičiť sa v takej veľkodušnosti, akú bude odo mňa žiadať Pán Boh, ak si nebudem v tvojej službe, škole, každý deň starostlivo odbavovať noviciát, v ktorom sa budem cvičiť v drobných prejavoch čnosti a priúčať sa ustavičnému opakovaniu „ÁNO“. Toto znamená „posvätiť sa v Pravde“. Toto žiada odo mňa Pán Ježiš. Ako veľmi sa klameme v tejto veci! Ešte aj teraz si často myslím, že čnosť sa môže prejavovať len vo veľkých, vzácnych príležitostiach, ktoré sa nenaskytú nikdy, alebo skoro nikdy... Matička, ty ma učíš pravý opak... Vravíš, že naozaj čnostnou je duša, ktorú cez dlhé, jednotvárne dni nikdy neprekvapí, nevzruší Božie volanie. Takáto duša mu dáva stále svoj súhlas a nestará sa vôbec o to, čo bude žiadať od nej on o chvíľu... Dobre si uvedomuje, že jej nebude chýbať, ak o niečo žiada... Bože môj, daj i silu a odvahu opakovať ti stále „Áno“, tak ako to robila Panna Mária. „Áno“, keď volá milosť. „Áno“, keď mi je ťažko vystupovať po ceste dokonalosti, „áno“ keď prídu vnuknutia, ktorých sa obávam... Tvoje milosti, Pane, sú

veľkou ťarchou, snažím sa im preto uniknúť. Veľmi dobre viem, že čím viac ti duša dáva, tým viac žiadaš od nej...

Sú však chvíle, keď som zbabelá, keď sa bojím tvojej štedrosti, tvojich darov, ktoré musím zúrokovať... Ostávam preto trčať vo svojej priemernosti; zahrávam sa s tvojou milosťou, ako by sa musela neustále vracat' ku mne späť.

Rozhodujem sa pre „ledabolo“, ktoré mi ponecháva moju nezmyselnú slobodu. Robím tak s obavou, že vystúpim príliš vysoko, až po tento stupeň svätosti, ktorý si vyznačil pre mňa, Pane! Maj zľutovanie s mojou biedou. Toľko vecí mi prichodí na pamäť!

Myslím na duchovné cvičenia, do ktorých ma pozvali, do ktorých som mohla ísť, ale do ktorých som nešla preto, lebo som tušila, že by boli začiatkom veľkodušnejšieho života...

Myslím na dušu, popri ktorej som chodila za dlhý čas, ktorú by som mohla otvoriť svetlu, ale ktorú som si nevšimla pre svoj egoizmus...

Myslím na spolok, ktorý sa dožadoval mojej pomoci. Odmietala som ju, aby som nenarušila svoj pokojný život. Myslím na výzvu k horlivejšiemu, Bohom viac preplnenému životu, ktorú som mnoho ráz udusila, lebo by som bola musela premôcť svoju lenivosť... To sú dejiny mojej duše. Príliv a odliv milostí vernosti a ešte viac nevernosti...

Bože, ty máš s mojou dušou nádherný plán a chceš ho na mne uskutočniť. Môj odpor ešte nepremohol ani neznechutil tvoju lásku.. Prichádzam preto, Pane, k tebe a obetujem sa ti rukami tvojej Matky. S ňou si budem všímať všetky drobné príležitosti k cvičeniu sa v čnosti. Budem sa v nej cvičiť s takou vernosťou, s akou sa cvičila ona. Amen.

Nasledujú modlitby novény.

Deviaty deň

Panna Mária ma učí láske

Ak budeš Matička bývať u mňa, celkom iste mi prinášaš aj božskú lásku.

Caritas: láska. Tvoja duša tak prekypuje láskou k Bohu a dušiam, že nemôžeš bývať u mňa a nedať mi z nej aspoň iskierku. Všetky tvoje radosti pramenili v láske k Pánu Ježišovi a v službe blížnemu.

Keby tomu bolo tak aj u mňa, tvojho dieťaťa!

Pri pohľade na teba, na kľačiacu pri jasliach a nežne sa usmievajúcu na neviniatko, pritúlené na tvojej hrudi. Každý pochopí, akou nežnou láskou si ho milovala. Túto lásku tuším, aj keď ho vidím na ceste do vyhnanstva, ukrývať v záhybe svojho závoja. Ona sa zračí aj z tvojho pohľadu, nežne spočívajúceho na malom nazaretskom tesárovi. Táto láska ťa ženie na zákrutu bolestnej krížovej cesty, po ktorej má prejsť tvoj zbičovaný Syn; Ona ti dáva odvahu stáť pri kríži, počúvať hrozné údery kladiva a hľadiet' na krv, vytečenú až do poslednej kvapky.

Matička drahá, ty si poznala jeho poslednú vôľu. Počula si povedať Pána Ježiša, že láska k Bohu a k blížnemu sú totožné.

Ani jedno stvorenie neplnilo dôkladnejšie príkaz lásky, ktorý zanechal Pán Ježiš svetu, aby nahradila v ňom nenávisť... Matička moja, ty si sa hrdinským spôsobom cvičila v láske, v čnosti, ktorá spočíva v trpezlivosti a milosti, ktorá nepozná závisť, neteší sa z neprávosti, ktorá pretvorí všetko v Božej láske, bez ktorej nič nemá cenu v Božích očiach. V láske, od ktorej bude závisieť posledný súd. Bez ktorej sme len „cvendžiacimi cimbalmi“.

Panna, ktorá si sa ponáhľala cez hory, navštíviť Alžbetu a nevšimla si si, že si viac ako ona. Panna, ktorej láska sa prejavila v Káne takým dojímavým spôsobom.

Panna, ktorá si tak ochotne slúžila v sieni Poslednej večere apoštolom, učeníkom a celej sv. Cirkvi, nauč nás zabúdať na seba, dávať široké pole, miesto lásky k Bohu a cvičeniu sa pravej bratskej láske, o ktorú nás prosil na kríži tvoj božský Syn!

Daj mi pochopiť, že táto čnosť nie je len prirodzeným ovocím môjho telesného srdca, ale že žiada opravdivé zriekanie, premáhanie inštinktívnej sympatie, meravosti, hnevu, obetovanie sebalásky, ochotnú službu k blížnemu.

Matička pretvor moje srdce! Daj, aby bolo zhovievavé, aby malo porozumenie s trpiacimi! Nedovoľ, aby duše odchádzali odo mňa sklamané preto, že našli vo mne len egoistického kresťana. Ty si nosila a chovala nekonečnú lásku. Daj mi, prosím ťa, z Ježišovej dobroty! Potom budem vedieť naozaj úprimne chápať svojho blížneho. Nauč ma tomuto opravdu kresťanskému umeniu: „Plakať s plačúcimi, radovať sa s radujúcimi“.

Nauč ma zabúdať na seba a pomáhať mojej spolužiačke, priateľke, ktorá sa snaží usmievať, hoci ju dusia slzy: starenke, ktorá nevládze ísť do obchodu, susedke, ktorá nemá šiat do kostola...

Ako krásne by sa žilo, keby sme sa viac navzájom milovali, keby sme vedeli zabúdať, odpúšťať, hľadiť na blížneho cez Krista! Ako krásne by sa žilo, keby náš voľný čas bol prežiatený láskou, rozdávaním seba!

To však vyžaduje úprimnú vieru:

Vieru sv. Štefana, ktorý videl Krista vo svojich vrahoch; vieru sv. Vincenta z Pauly, ktorý v galejných okovách miloval Krista!

Vieru Karola de Faulcold, ktorý ho našiel v malých muzulmanoch.

Panna láskavá, nauč ma skláňať sa ku všetkým s láskou a rozdávať ju tak, ako ju rozdával tvoj Syn - plným priehrstím po palestínskych cestách!

Nasledujú modlitby novény.

MODLITBA ZVERENIA SA PANNE MÁRII

Preblahoslavená Panna Mária, prichádzame k tebe, našej Sedembolestnej Matke. Tu, v našej domácnosti si pripomíname chvíľu, keď si stála pod krížom svojho Syna, Ježiša Krista. V duchu počúvame jeho slová, ktoré nám povedal o tebe: „Hľa tvoja Matka! Hľa, vaša Matka!“ Spolu s apoštolom Jánom sme ťa prijali a stále prijímame s veľkou dôverou a nádejou ako našu Matku. Sme ochotní počúvať a poslúchať tvoje slová na svadbe v Káne Galilejskej, kde si nás pozvala urobiť všetko, čo nám – tvoj Syn Ježiš Kristus – povie. Chceme plniť jeho vôľu podľa tvojho vzoru. Lebo ty, Sedembolestná, si prijala plnosť bolesti v oddanosti do jeho vôle. Ty nás učíš, že bolesti prežívané tu na zemi v plnosti lásky sú cestou k plnosti slávy v nebi.

Preto my, pozemskí pútnici a mnohokrát neverní hriešnici, si znovu obnovujeme a potvrdzujeme naše krstné sľuby. Odprosujeme tvojho Syna za odmietanie Božieho plánu pseudokultúrou smrti, za odmietanie Božej zvrchovanosti nad počatým životom i životom vyhasínajúcim. Zriekame sa navždy zlého ducha a odovzdávame sa celí Ježišovi Kristovi, aby sme ho po všetky dni svojho života nasledovali nesúc svoj kríž vernejšie, ako doposiaľ.

Matka Sedembolestná, volíme si ťa dnes za svoju Matku a Kráľovnú. Všetko, čím sme, čo máme a čo konáme, vkladáme do tvojich rúk a zverujeme pod tvoju ochranu. V úplnej poddanosti a láske sa skrze teba, Sedembolestná Matka, zasväcujeme Ježišovi Kristovi: seba osobne, svoje rodiny, spoločenstvá i celú spoločnosť – náš národ na všetkých úrovniach jeho jestvovania, jeho prítomnosť i budúcnosť. Prosíme ťa, veď nás cestou láskyplného prijímania každodenných ťažkostí, aby sme mali účasť na moci víťazného kríža tvojho božského Syna. On svojím zmŕtvychvstaním ukazuje, že vernosť vôli Nebeského Otca nás otvára pre jeho všemohúcu lásku, ktorá premáha zlo a utrpenie a vedie k víťazstvu lásky, života a radosti v časnosti i vo večnosti. Amen.

Pod tvoju ochranu...

Ruženec k Sedembolestnej

Verím...

Sláva Otcu...

Otče náš...

- Ktorý nech rozmnožuje v nás úctu k Sedembolestnej Matke
- Ktorý nech rozmnožuje v nás dôveru k Sedembolestnej Matke
- Ktorý nech rozmnožuje v nás lásku k Sedembolestnej Matke

Sláva Otcu...

Otče náš...

7x Zdravas s tajomstvom:

1. Ktorého utrpenie ti zvestoval Simeon.
2. S ktorým si utekala do Egypta.
3. Ktorého si s bolesťou tri dni hľadala.
4. Ktorý sa s tebou stretol na krížovej ceste.
5. Ktorého si videla na kríži umierať.
6. Ktorého mŕtve telo si držala vo svojom náručí.
7. Ktorého si s bolesťou položila do hrobu.

Sláva Otcu...

Svätá Matka Krista rany, ktorými bol doráňaný, hlboko mi v srdce vtláč.

Modlitba na záver:

Modlime sa

Prosíme ťa, Božský Spasiteľ, dožič nám, aby sme sa stali účastnými zásluh tvojho utrpenia, keď úctivo rozjímame o mukách a bolestiach tvojej panenskej Matky, ktoré prebodli jej nevinnú dušu, ako jej to predpovedal svätý prorok Simeon. Skrze Krista nášho Pána. Amen.